



červen
2016

zdarma

Slovo starosty



Nic nás nezastaví. Ani poněkud chladné počasí, ani vytrvalá negativní kampaň na stránkách opozičního hnutí LOS v průběhu minulého měsíce neměly vliv na investiční činnost ve městě. Stavba nového pavilonu školky se chýlí k závěru a rozbíhají se práce na rekonstrukci kuchyně v mateřské škole. Zde je na místě poděkovat všem lidem, kteří se o zrod tohoto potřebného předškolního zařízení zasloužili a občanům, kteří nás názorově podporovali, neboť jsme museli čelit despektu ze strany našich opozičních kolegů.

Na Libčické plovárně dle plánu proběhla stavba nového čistícího zařízení napájecí vody ze zdroje firmy Screws and Wire s.r.o.. Nájemce koupaliště se intenzivně připravuje na otevření areálu a na léto, které má letos patřit podle dlouhodobé předpovědi k jednomu z nejteplejších.

Proběhly plánované opravy chodníků v ulicích Letecká a S. května. Nedaří se ale stále dokončit rozpracovaný chodník v ulici Kralupská, za což je odpovědná pomalá agenda Středočeského kraje. Stejná situace je v dokončení dlouho plánovaného povrchu před katolickým kostelem. I zde čekáme na reakci Středočeského kraje. Zmíněné pozemky pod chodníky jsou totiž krajským majetkem. Budeme usilovat o dokončení obou chodníků tak, aby byly hotové do Libčického posvícení.

Pokračujeme v rozmístování laviček na potřebná místa ve městě, která vybíráme po předchozím jednání s občany a často na jejich žádost.

Probíhají práce v areálu základní umělecké školy (ZUŠ). Ředitel ZUŠ zadal zpracování dokumentace k možné rekonstrukci podkroví budovy a architektonickému řešení školní zahrady. Zahrada v ZUŠ se již upravuje. V letošním roce dle plánu realizujeme rekonstrukci střechy budovy ZUŠ včetně klempířských prvků.

Byla provedena oprava nevyhovujícího chodníčku před vstupy do domu Letecká 426 a v nejbližší době dojde na stejném místě k opravě havarijního stavu schodů, které byly po zimě velmi poškozené.

Podali jsme žádosti o dotace na pořízení nového hasičského automobilu, na pořízení strategických dokumentů města a na stavbu nového pavilonu školky. Dotaci na školku jsme nedostali. Bylo podáno 600 žádostí a uspělo pouze 11 žadatelů, mezi nimiž naše město bohužel nebylo.

Sportovci v našem městě se opravdu činí. V době psaní tohoto textu

fotbalisté AFK Libčice obsadili druhou příčku tabulky okresního přeboru, TJ Sokol byl v házené na druhém místě tabulky druhé ligy a ŠK Liběhrad zvítězil v regionálním přeboru v šachu a postupuje do krajské soutěže. V areálu AFK proběhl turnaj starších žáků O pohár starosty města a přátelský zápas Stará garda versus výběr Severního Irsku. Karel Janda získal na sokolském župním přeboru v gymnastice, atletice a šplhu celkově třetí místo a postupuje do dalšího kola. Lukáš Hodík se stal mezinárodním mistrem republiky v benchpressu.

O akcích v kultuře informujeme na jiném místě novin. Zastupitelstvo města proběhlo 27. dubna a jeho zápis je umístěn na: <http://www.libcice.cz/mesto/zastupitelstvo.html>.

Vážení občané, děkuji vám za vaše reakce a projevy podpory, kterými reagujete na někdy velmi rozjitřené politické dění v našem městě. Opozici, jejichž základní a bohužel i jedinou pracovní náplní je britká kritika vedení města, také musím poděkovat, protože nás stále popohání kupředu, čímž se chťe nechtě stále zdokonalujeme.

Všem vám přeji hezké letní dny.

Ing. Pavel Bartoš, MBA

**Přijďte 2. července
na Libčickou plovárnu!
Bude legrace na suchu i na vodě.**

- skákací hrad
- vodní atrakce
- hry pro děti
- grilování

www.plovarna.libcice.cz telefon 734 807 552



ZASE V NEMOCNICI

Představitelé našeho města přijali pozvání a v doprovodu majitele nemocnice s poliklinikou v Kralupech PhDr. V. Matouška si 10. května prohlédli nově rekonstruované prostory nemocnice včetně míst, kam se pacient obvykle nedostane. Mnozí z nás si tuto nemocnici pamatují z dob minulých a nutno uznat, že doznala četných změn, které jsou patrné zejména ve vkusně modernizovaném interiéru, v lékařském vybavení a v systému řízení. Seznámili jsme se s další plánovanou etapou rekonstrukce pláště budovy, parkoviště a zahrady, což povodně v r. 2012 významně poškodila.

Pro připomenutí - PhDr. V. Matoušek a jeho firma RHG s r.o. vlastní ještě nemocnici v Roztokách, kterou jsme též nedávno navštívili, a za pár let bude mít v majetku třetí obdobné zařízení, a to v našem městě, jež bude stát u koupaliště na pozemku památkům známém coby „seřadiště“.

I to byl důvod, proč jsme si obě nemocnice chtěli prohlédnout a s PhDr. Matouškem si pohovořit o tom, jak daleko je s přípravou stavby v Libčicích, jak bude vypadat, jakou bude mít kapacitu, co obnáší takovéto zařízení provozovat, jakou případnou spolupráci můžeme očekávat a jaké výhody pro naše občany může přinést.

Návštěva splnila naše očekávání, a tak se můžeme těšit na zcela nové zdravotně sociální zařízení, v našem městě zcela ojedinělé, o jehož stavbě vás budeme průběžně informovat.

Hannah Bartíková



TERMÍNY UMÍSTĚNÍ KONTEJNERŮ

v I. pololetí roku 2016



NEDELE

červen 26. 6.

Kontejnery budou umístěny v uvedených termínech na těchto místech:

Libčice n/Vlt. - křižovatka ulic Nerudova, Palackého, Na Radosti a Tržní

Libčice n/Vlt. - Kralupská
Letky - Letecké nám.

Chýnov - ul. Ke Studánkám

Chýnov - Sídliště Pod Saharou k čp. 705 (vedle dětského hřiště)

Termíny svozu BIO popelnic



6. 6. 2016 23. týden
20. 6. 2016 25. týden

a každý liché týden v pondělí

Poslední svoz v tomto roce 21. 11.

OPRAVY KRAJSKÝCH KOMUNIKACÍ

Město Libčice nad Vltavou dlouhodobě usiluje o to, aby i krajské komunikace v katastru města byly v náležitém stavu. Protože tomu tak není, vyvolali jsme jednání se zástupcem Krajské správy a údržby silnic (KSÚS). Jednání proběhlo jak na úrovni města, tak na úrovni Dobrovolného svazku obcí Od Okoře k Vltavě (DSO), neboť podobné problémy s údržbou silnic v majetku Středočeského kraje mají i obce v našem sousedství. Bylo dohodnuto provedení potřebných oprav a úprav komunikací v majetku kraje, které prochází naším městem, anebo se nachází v jeho blízkém okolí. Po provedení společného místního šetření byly dohodnuty následující opravy:

1. Ulice 5. května (III/2409), optické zbrzdňovací pruhy z obou stran (3x tři pruhy) před přechodem u základní školy, včetně šipek u přechodu – barva bílá. Nejprve bude dohledáno stanovení krajského odboru dopravy.
2. Ulice Kralupská (III/2409), doplnění krajnice na několika místech.
3. Ulice Vltavská (III/2407), oprava výtluků před železničním viaduktem.
4. Chýnovská ulice (III/2407) oprava síťového rozpadu, na křižovatce ulic Chýnovská s ulicí Křivou oprava hrbu.
5. Ulice Ke Křižovatce (III/2407), doplnění krajnice a oprava výtluků v celé délce až ke křížení silnic nad městem.
6. Oprava místa křížení silnic nad Libčicemi (III/2407 x III/2409 x III/24014), tzv. Křižovatky.
7. Ulice Turská (III/2409) až na křížení nad Libčicemi, doplnění krajnic a oprava výtluků.

Uvedené činnosti jsou plánovány pro rok 2016 na konec měsíce května a měsíc červen, avšak v závislosti na finančních prostředcích z kraje. Doufejme, že se z jeho strany nejedná jen o přísliby.

Bylo by potřeba, aby KSÚS provedl další údržbu, zejména od křižovatky Na Zabitém až po Chýnov. Toto nám však zatím příslibeno nebylo. Nicméně budeme o to usilovat po dokončení výše uvedeného seznamu.

Jaroslav Čermák, správa majetku

Nové knihy



Bionika: Víte, že první významný bionik byl Leonardo da Vinci?

Doby ledové: Odkud pocházejí bludné balvany?

Houby: Proč houby nepatří mezi rostliny?

Objevitelé a jejich výpravy: Kdo obeplul zeměkouli jako první?

Počasi: Co nám říkají pranostiky?

Souhvězdí a znamení: Mají všechny hvězdy jméno?

Věže a mrakodrapy: Jak vypadala babilonská věž?

Vynálezy: Kdo vymyslel peníze?

Známky: Kdo se chce dovědět víc o dobrodružně složitém životě na poštovních úřadech, doporučuji knihu Zasláná pošta od Terryho Pratchetta.

Pokud neznáte odpovědi, pak jsou tyto encyklopedie i pro vás.

Šárka Sekerová

Klub seniorů

1. 6. Ženy, které psaly dějiny

8. 6. Procvičování paměti

15. 6. Příprava na výstavu

„Šikovné ruce seniorů“ v Lysé nad Labem

22. 6. Život Karla IV. - 2. část

29. 6. Program dle dohody

NIKDY NEZAPOMENEME

5. 5. 2016 se konal slavnostní vzpomínkový akt u pomníku padlých a v koncentračních táborech umučených libčických občanů během 2. světové války, který je umístěn na Náměstí Svobody.

Pan starosta P. Bartoš ve své úvodní řeči, jako každoročně při této příležitosti, vzpomněl všechna jména mladých mužů, kteří přinesli svou oběť nejvyšší za to, aby se generacím příštím lépe žilo.

Pozitivním překvapením pro všechny zúčastněné byla skupinka žáků vyššího stupně naší základní školy, kteří si pod vedením svého učitele dějepisu T. Rampíra připravili přehled informací o průběhu 2. světové války, což z úst dětí znělo obzvláště dojemně.

Není to pěkná historie, ale jak pan starosta připomněl poučný citát, který je na pamětní desce na naší radnici, není dobré zapomínat na svou historii, jinak se může stát, že ji prožijeme znovu.

V našem městě rozhodně nikdy nezapomeneme!



Hannah Bartíková

POHÁDKOVÝ LES

Na Sahaře je obvykle málo deště, spíše sucho a horko. V neděli 15. 5. 2016 však málokdo tušil (snad jen meteorologové) jaké počasí nás čeká v Pohádkovém lese.

Vítr, déšť, slunce, zima a pořád dokola. A pak mi to došlo, vždyť jsme letos měli mezi pohádkovými postavami i Krakonoše! Není tedy divu, že místy procházka Chýnovským hájem vypadala trochu jako akční film.

Poté, co návštěvníci od milých dvojčat (kde jsem je jenom viděl) dostali mapku a pití, vyrazili jsme do tajemného lesa. Na začátku lesa na ně čekal samoobslužný Vlk (Karkulka i Myslivec na poslední chvíli onemocněli). Krakonoš a Anče spolu s dětmi hledali, co do lesa nepatří. Mladičký Ferda Mravenec měl letos hodně práce (teprve se zaučoval) s kuklami zamotanými do pavoučí sítě. Ještě že mu děti pomohly. Motýl Emanuel a Maková panenka naučili přeskakovat potok i tatínky a Otesánek se zase po několika letech dočkal pochoutky v podobě zvědavých dětí. Na největrnějším místě Mařenka z perníkové chaloupky (dokonce i s dítětem v náručí) ukázala dětem, jak se loupou perníčky a jak se čarodějnice na lopatě přikládá do roztopené pece. Škoda, že doopravdy nehrála. V království paní Vodníkové se děti dozvěděly spoustu nového o vodnickém hospodaření a ty šikovné si chytily i několik ryb. Od loňska naše omladina hodně zesílila a tak létající drak přišel o hlavu hned po několika úderech. To však nestačilo, kdo chtěl dál, musel v souboji porazit Temného rytíře. Letos se nejvíce činily holky a rytíř měl co dělat, aby vyvázl bez zranění. Obří Trpaslík si zahrál s dětmi kuličky (asi je zdědil po kamarádovi Obrovi), a řeknu vám, že trefit se do důlku na první pokus bylo opravdové umění, a to ještě čekalo mládež i dospělí kličkování s obří kuličkou mezi stromy. V hlubokém lese Čarodějnice lákala kolemjdoucí do čarodějné kuchyně. Škoda, že zrovna, když jsem šel okolo, došel jí nápoj věčného mládí, ale prý jej nepotřebuji. Navíc se jí měl narodit za několik dnů potomek, tak si lektvary nechávala pro něj. V strašidelném hradě děti vysvobozovaly Princeznu ze zajetí zlého Černokněžníka, jen ty obruče nějak všechny neposlouchaly.

V cíli čekalo příjemné osvěžení a zahřátí u ohně, o který se vzorně starali loňští Pat a Mat. Nakonec nás mile překvapil Krakonoš, protože nad Libčicemi se rozklenula nádherná duha!

Děkujeme moc všem přibližně 120 dětem, které přišly bez ohledu na počasí, i jejich doprovodu a těšíme se na shledání v příštím roce! Děkujeme všem nejmenovaným pomocníkům i všem účinkujícím!

Za všechny organizátory **Evžen Novák**

http://noe2014.rajce.idnes.cz/20160515_Pohadkovy_les_Libcice/

ŽÁKOVSKÝ KONCERT V ZUŠ



21. dubna 2016 v 18:00 to vypuklo. Další vydařená přehlídka muzikantského umění žáků naší ZUŠ, kteří se na své vystoupení pečlivě připravovali.

Zvláštní atmosféra, sváteční oblečení a možná i trocha trémy, kterou mívají i velcí koncertní mistři. Ti libčičtí podali skvělé výkony pod vedením svých pedagogů, jež se pro tento večer ochotně proměnili v „bednáky“ a připravovali svým svěřencům nástroje, chystali noty, stavěli židle a stojany...

Diváci zaplnili koncertní sál do posledního místa a nadšeně si vyslechli pestrý repertoár od lidových písniček až po Čajkovského. V rychlém sledu se za sebou střídaly nástroje, sólová vystoupení, duety i skupiny. Každé vystoupení si zaslouží obdiv jak k malému umělci, tak i k jeho učitel, protože naučit se, či naučit někoho hrát na hudební nástroj vyžaduje u obou hodně času, nadšení a trpělivosti.

Překvapením večera byla školní kapela ve složení Matyáš Belyuš, Dominik Dvořáček, Matěj Karnet a Jakub Kliment, která zahrála hned dvě známé „pecky“ Satisfaction od Rolling Stones a Ain't No Sunshine od Billa Witherse. Matyáš Belyuš coby frontman kapely perfektně zvládl elektrickou kytaru i zpěv.

Bravo, povedlo se!

Hannah Bartíková

KNIHOVNIČKA NA NÁDRAŽÍ

Na nádraží v Libčicích nově funguje příruční knihovnička. Návštěvníci, nejenom cestující, si v ní můžou zdarma, bez registrace a kdykoli vypůjčit knížku nebo časopis. Anebo do ní volně přidávat další. Knihovničku provozuje nově vzniklý Okrašlovací spolek města Libčice nad Vltavou.

Libčická knihovnička je volně inspirovaná dalšími, které fungují například v Roztokách, v Kralupech nebo třeba ve Velkých Přílepech či v Tuchoměřicích. Zvlášť ty v Roztokách nebo v Kralupech často využívali i čtenáři z Libčic. A to nejenom, aby si knížku vypůjčili, ale často sem přidávali svoje.

Hned po otevření se tak knihovnička zaplnila knihami nejen od členů spolku, ale i od dalších lidí, kteří se o ně chtěli podělit. Po několika dnech se už tituly v knihovně čile střídají.

Knihovničku věnoval darem libčický výrobce nábytku LUGI. Autorsky ji připravila designérka Pavlína Suchomelová. Knihovnička je tak připravená přesně na míru svému umístění v čekárně vlakového nádraží, včetně například i barevného sladění se stěnami. Poděkování patří jak LUGI, tak Českým drahám, které byly přívětivé a rychlé při dojednávání knihovny. Okrašlovací spolek města Libčice nad Vltavou formálně vznikl v letošním roce. Sdružuje občany Libčic nad Vltavou, kteří se zajímají o svoje město a chtějí věnovat svůj volný čas jeho rozvoji. Vedle knihovničky na nádraží připravuje mistrovství v kuličkách, pomohl zprůchodnit pěší stezku do Řeže a v plánu má řadu dalších akcí. Více na www.osmel.cz.

Alena Žáková



LIBČICKÝ COUNTRY MAJÁLES

Nazvali jsme setkání trampů a přátel folk muziky majáles, protože se konalo 7. května, ale s tradičními studentskými slavnostmi to moc společného nemělo. Snad jen to, že všichni zúčastnění na scéně či v hledišti kdysi studenty byli, jsou, nebo teprve budou. Bylo to příjemné setkání všech milovníků trampských písní napříč generacemi. Kromě domácích Rumtorádů nám je zahrály dvě skupiny z Kralup – Hoši od ropné řeky a Kralupští draci, z Veltrus dorazil Kvas Band a nechyběly Máslovické Drnkačky ani Chvatěrubské Brnkačky.

Všechny kapely se prezentují jako amatérské, ač to na jejich kvalitní hudbě a repertoáru, který mnohdy zahrnuje i jejich vlastní písně, není vůbec znát. Jak jednomyslně říkají, hrají především pro radost sobě a vůbec se neostýchají zahrát i pro pobavení hostům v místních hospůdkách. Ve svých obcích a městech jsou už natolik populární, že nechybí na žádných zábavných akcích, kde hrají k poslechu i k tanci.

Na „sokoláku“ na improvizovaném jevišti, což byl ve skutečnosti návěs, který nám ochotně zapůjčil provozovatel autodopravy Vladimír Ludvík, se po hodině střídala jedna kapela za druhou. Čas, který byl potřeba na přestavbu a nazvučení aparatury vždy šikovně vyplnil kouzelník z Prahy - František Starý vulgo Frankie Dlouhán, který pobavil nejen malé děti.

Výborná muzika, výborná nálada na jevišti i v hledišti, výborné občerstvení, výborné počasí a výborná návštěvnost. Přišlo cca 500 diváků, což lze považovat v poslední době za libčický rekord v návštěvnosti. Je vidět, že folk and country je žánr stále populární, který snadno přiláká „své“ lidi nejen k poslechu, ale i k tanci. Nežádka si známé písničky společně s muzikanty i zanotují.

Povedlo se to, ale kdo kdy nějaký zábavný podnik organizoval, jistě si dovede představit, co je za tím vším práce. Ráda bych zde vyzdvihla zejména organizační talent nám všem dobře známého Pepy Maxy – šéfa skupiny Rumtorád, který se přípravě této v našem městě ojedinělé akce věnoval již od ledna. Samozřejmě, že na to nebyl úplně sám, takže dík patří i ostatním Rumtorádům za spoluúčast, Pavlovi Hudkovi a jeho firmě Marel s r.o. za osvětlení,

Kubovi Novákovi a Jardovi Korunkovi za ozvučení, vedení města a firmě Screws and Wire za finanční podporu, Sokolu za hřiště, Vladimíru Ludvíkovi za jeviště, kouzelníkovi za kouzla, muzikantům za muziku, ale zejména všem divákům za to, že přišli a že se dobře bavili. O to nám všem šlo.

První Libčický country majáles máme úspěšně za sebou, a protože jsme si slíbili, že nesmí být poslední, můžeme se těšit na ten druhý - v máji roku 2017.

Text a foto: Hannah Bartíková



Pepa Maxa



Libčická skupina RUMTORÁD.

OSMÁ OTEVŘENÁ ZAHRADA ZÁŘILA SLUNCEM



Příprava našeho sborového festivalu trvá skoro rok, od prvního nápadu po poslední hřebíček, kterým přibijeme program na vrata farní zahrady. Přesto v týdnu před jeho konáním vždy s obavami sledujeme předpověď počasí. Do kostela sice neprší ani nefouká, ale doprovodný program na farní zahradě se může lehce utopit v blátě. Studená fronta ale tentokrát našťastí zůstala na jihu, deště jsme byli ušetřeni a tak jsme mohli řádně oslavit jaro, které bylo ústředním motivem celého festivalu.

Dopoledne mělo 25 účastníků pěvecké dílny možnost zažít jarní „nový začátek“ či transformaci v práci s vlastním hlasem pod vedením Pavly Fendrichové.

Vlastní festivalový program zahájila pořadající Scandula, která Fibi-chovou Missou Brevis oslavila 25 let od svého založení. Na ni navázaly libčické děti: Malí muzikanti a tanečníci, kteří spolu s kamarády ze ZUŠ předvedli rytmicky i textově náročné představení, u něhož mnohým z rodičů ukápla slza dojetí.

Sbory Ensemble Guillaume se svými madrigaly a Local Vocal s hudbou 16. století přenesly posluchače do doby dávno minulé, hudebně však nezapomenuté. Už v prvních tónech vokálně - instrumentálního uskupení Subito se daly rozpoznat židovské kořeny evropské hudby, jejich vystoupení však představilo žánrů mnohem více. Perfektní rytmika s intonací a mládí členů sboru i obou sbormistryň spolu s pečlivou dramaturgií vystoupení slibuje sboru úspěšnou budoucnost.

Ridina Ahmedová a Petr Tichý se svým HLASKontraBAS se zabývájí hudbou, která se neomezuje ani notovým záznamem ani textem. Byla to exkurze do světa loopingu, experimentální práce s hlasem a nechyběl ani jazzový standard „Joy Spring“.

Nejpočetnějším sborem letošního ročníku byl Bohemiachor a síla téměř šedesáti vospělých hlasů byla hned znát. Vystoupení bylo multi-žánrové, připravili si hudbu Jiřího Pavlici, srbskou lidovou píseň či Messages Bobbyho McFerrina. Ač se jedná o sbor, který zkouší jen čtyřikrát ročně, své sbormistry poslouchá na 100% a perfektní pianissimo jim mnoho sborů může závidět.

Na závěr festivalu si pražský Mikrochor připravil 2 kantáty Bohuslava Martinů. Otvírání studánek nastudovala pouze ženská část sboru a celé představení tanečně ztvárnily společně profesionální tanečnice se žáky 4. ročníku tanečního oboru ze ZUŠ Libčice nad Vltavou. Spolu se sólisty a vyprávěčem byl příběh natolik působivý, že se jistě mnohý z posluchačů při procházce v lese teď podívá, jestli ve studánce není bláto a kamení. Poté se ke sboru připojili i muži a Otevřenou zahradu zakončila pod taktovkou Lukáše Prchala skladba Mikeš z hor o chytrém pasáčkovi, který obelstil zlou zimu velmi originálním způsobem.

Otevřená zahrada je tradičně doplněna jinými žánry umění. Letos se v jednom z koutů zahrady vyprávěly příběhy. V podání herců Domi-

nyky Šindelkové a Justina Svobody si malí i velcí posluchači mohli vyslechnout například pohádku o žabákovi Kvakvafovi, který nesnášel vodu, nebo příběh o moudrém soudci Ookovi. Vyprávějte dětem pohádky, je to lepší než televize! Výtvarná dílna Kateřiny Tetivové zahradu pro změnu rozezněla půvabnými zvonkohrami a v ovocném sadu roztáhl své síť z lan pavouk, který dokáže vyrobit dokonce slack-line!

Ačkoliv ještě nemáme sečteno a podtrženo, už teď je jasné, že účast na letošní Otevřené zahradě byla rekordní. Děkujeme sponzorům, bez kterých by se tento festival nedal zrealizovat: Státnímu fondu kultury ČR, ÚJV Řež, a.s., městu Libčice nad Vltavou a Výzkumnému ústavu včelařskému v Dole. V neposlední řadě děkujeme také základní škole, která letos kromě tradičního zázemí pro účinkující poskytla své prostory i víkendovému soustředění Bohemiachoru. Dále samozřejmě libčické a kralupské ZUŠ a evangelické farnosti, které s námi každoročně spolupracují, a pak dlouhé řadě dobrovolníků z řad Scanduly a LOSu za fyzickou realizaci proměny farnosti v dějiště festivalu. A diváky zveme zase napřesrok!

Petra Karnetová

Školička Máváček
www.mavacek.cz 776 559 877

**Srdečně zveme na
DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ A ZÁPIS DĚTÍ
pro školní rok 2016-2017
9. června 8:00-9:00 a 15:00-16:00**

Hlídací centrum Máváček je místem setkávání dětí a rodičů v příjemné rodinné atmosféře, je určeno nejvýše pro 6 dětí od 2 let věku a zajišťuje výchovně vzdělávací program pod vedením zkušených pedagogů. Předností centra je možnost individuální péče o děti, např. ve vedení při různých výtvarných technikách i opakování již získaných vědomostí. Ctíme tato pravidla: respektujeme jeden druhého, pomáháme si, používáme prosím a děkuji, mluvíme tiše a klidně, jíme a pijeme u stolu, s hračkami zacházíme opatrně, vždy po sobě uklidíme... Naším cílem je rozvíjet každé dítě po stránce fyzické, psychické i sociální, aby dokázalo zvládat nároky života.



ŠKOLA V PŘÍRODĚ

ZŠ Libčice nad Vltavou pořádala ve dnech 4. - 11. května školu v přírodě pro žáky 2. - 5. tříd. Cílem cesty bylo rekreační středisko Star Line ve vesničce Svor, ukryté uprostřed lužickohorských lesů. Žáky přivítal rozsáhlý areál, vybavený celou řadou atrakcí: od horolezeckých stěn přes trampolíny a skákací hrad, až po plavecký bazén a kiosek s občerstvením.

Starší děti byly ubytovány v elektrifikovaných a vytápěných chatkách, mladší spolu se svými učitelkami v prostorných bungalovech. Dopolední vyučování absolvovaly třídy s třídními učiteli, odpoledne se jich ujali zkušení vychovatelé a společně se vrhli do dobrodružné celopobytové hry „Interpol zasahuje“. Čekalo je úporné soutěžení, napětí do poslední chvíle, a nakonec tržnice, na níž byli za své úsilí odměněni. Stráž nad táborem držel majestátní lužický vrchol Klíč (759 m nad mořem), jehož vrchol některé z dětí dobyly v rámci nedělního výletu.

V pátek se libčičtí vydali na celodenní výlet do blízké sklárské metropole Nového Boru, kde si kromě historického centra mohli prohlédnout též živý provoz ve sklárnách Slavia a Egermann. Těm šťastnějším dokonce sklářští mistři dovolili, aby si řemeslo sami vyzkoušeli.

Druhou zastávkou byl podhorský ranč Malevil, na němž děti čekal bohatý program, sestávající z projížďky na koních, her na prolézačkách a trampolínách a hodinového klání v bowlingu.

Velkou zásluhu na zdařilém pobytu mělo teplé a slunečné počasí i fakt, že všichni přečkali celý týden bez zranění a závažnějších zdravotních komplikací. Zkrátka, žáci si ze školy v přírodě odvezli nejen nové vědomosti, ale především společná dobrodružství a zážitky, na které snad budou vzpomínat dlouho a s radostí.

Mgr. Drahomíra Raveane



HLEDÁME učitele a družinářku

Základní škola v Libčicích nad Vltavou přijme ve školním roce 2016/2017 kvalifikovaného učitele/ku na 1. stupeň na plný úvazek a vychovatelku školní družiny na poloviční úvazek.

Nabízíme příjemné prostředí ve škole rodinného typu a dobré vlakové spojení.

Strukturovaný profesní životopis zasílejte na email: raveane@skola.libcice.cz.

Bližší informace na tel.: 233 930 826.



SETKÁNÍ RODIČŮ A PŘÁTEL ŠKOLY

Ve čtvrtek 28. dubna 2016 proběhlo na podnět školské rady setkání rodičů a přátel školy na Libčické plovárně. Zájem o toto neformální setkání zástupců školy a rodičů byl velký. Ukázalo se, že témata týkající se libčické základní školy nejsou lhostejná velkému množství rodičů, ať již současných žáků nebo i budoucích prvňáčků.

V úvodu setkání se škola přítomné veřejnosti představila sérií fotografií z akcí školy i každodenní výuky v jednotlivých třídách. Na tuto prezentaci pak navázala paní ředitelka představením plánu rozvoje školy a školního vzdělávacího programu. Od těchto bodů se dále rozvinula beseda, rodičovské dotazy a podněty cílily na některá aktuální témata týkající se naší školy.

Veřejnost ocenila zejména spolupráci s místní ZUŠ a Sokolem na organizaci volnočasových aktivit dětí, nabídku bezplatných kroužků ve škole, příjemně nízký počet žáků ve třídách a z něho plynoucí rodinnou atmosféru školy nebo také pravidelný předškoláček pro děti z MŠ. Rodiče se mj. ptali na zajištění třídnictví v prvních třídách, možnost alternativní výuky matematiky podle prof. Hejného, úspěšnost žáků při přijímacích zkouškách po 5. a 9. ročníku ZŠ, zkušenost s výukou angličtiny a finanční gramotnosti od prvních tříd, ale také na „obávaného strašáka“ spojování paralelních tříd.

Ze zajímavých podnětů z řad veřejnosti zazněl mj. dotaz na možnost obnovení dříve tradiční spolupráce s dolanskou málotřídní školou a přechodu dolanských dětí na 2. stupeň do Libčic. Z praktických tipů pro zlepšení rodičovské informovanosti zazněla žádost o stručné prezentování učitelského sboru na webu školy (např. vzdělání, aprobace, délka praxe, třídnictví, kdy a kde je k zastizení ve škole, příp. fotografie pedagogů) a vytvoření kalendáře školních/třídních akcí na webu školy, kde by si rodiče dopředu mohli dohledat, co vše se bude dít ve škole, či ve třídě jejich dítěte daný měsíc.

V závěru dvouhodinové besedy zazněl požadavek na opakování, příp. pravidelnost podobných setkání školy a rodičů. Školská rada na sebe vzala úkol iniciovat besedu v dalším školním roce.

Rodičovské podněty a dotazy bude i nadále průběžně shromažďovat a odpovědi zveřejňovat na webu školy. Své podněty můžete posílat na e-mail: skolska.rada@skola.libcice.cz, tamtéž lze v případě zájmu nahlásit předem účast na veřejných jednáních ŠR. V tomto školním roce se poslední jednání ŠR uskuteční v pondělí 13. 6. 2016 v 17 hodin v budově školy.

Lenka Coufalová, zástupce rodičů ve školské radě

INKLUZE U NÁS NENÍ ILUZE

V poslední době se hodně v médiích objevuje slovo inkluze a je asi málo lidí, kteří netuší, co to znamená. Přesto si připomeňme, že je to počestný výraz z latinského „inclusio“ a znamená zahrnutí nebo přijetí do nějakého celku. Sám jeho překlad už tedy vysvětluje jeho časté používání jak v matematice, tak v přírodních a společenských vědách, ale také v pedagogice, o které na této stránce bude řeč. Zajímalo mě, jaký názor na zařazování dětí s různým postižením do běžné výuky a jaké zkušenosti s tím mají naše školy, a tak jsem se na to zptala přímo v jejich ředitelnách.

Zdeňka Frantová, ředitelka MŠ:

„V naší školce se zařazováním handicapovaných dětí již zkušenost máme, a vzhledem k tomu, že práce v mateřské škole je hodně založena na individuálním přístupu, nesetkali jsme se s vážnějšími problémy. Možná by se dalo říct, že to bylo vždy určité obohacení pro obě strany. Pro děti s postižením to bylo setkání s realitou „velkého“ světa, do kterého stejně jednou půjdou. Pro děti bez handicapu to bylo setkání s někým, který je trochu jiný, a který někdy potřebuje jejich pomoc. Všechny děti byly vždy v kolektivu přijaty velmi dobře a nikdy jsme nezaznamenali, že by je někdo chtěl vyčleňovat.“

Velkou výzvou je takové dítě i pro učitelky. Jak s takovým dítětem pracovat? Jak zařídit, aby bylo ve školce spokojené, a aby se i něco naučilo? Často jsme se učili my od dítěte. Například to, s jakým optimismem dokázala zvládat svůj handicap zcela neslyšící holčička, bylo pro nás příkladem. Ona byla opravdu sluníčkem, které se nikdy nemračilo. Byla po celou dobu, kdy k nám chodila, ke každému empatická a její samostatnost by jí mohly závidět i některé zcela zdravé školní děti.

Jistě jsme měli také štěstí na rodiče, kteří jsou pro nás důležitými pomocníky, a to nejen v případě dětí s handicapem. Ve všech případech byli velmi vstřícní, chápající a vždy ochotní se zapojit.

Zatím jsme se setkali s dítětem s Aspergerovým syndromem, dítětem

neslyšícím, dítětem s vážnou zrakovou vadou a s dítětem s těžkou vadou řeči. Snad mohu říci, že se nám ve všech případech podařilo, aby se i tyto děti v naší školce cítily dobře.“

Mgr. Drahomíra Raveane, ředitelka ZŠ:

„Naše škola je pro všechny, a tak inkluze pro nás není žádnou novinkou. Legislativní oporu má v českém školství již od roku 2005. Inkluze pro nás znamená, že umožníme všem dětem navštěvovat běžnou základní školu v místě bydliště. Snažíme se nerozlišovat žáky na děti se zvláštními potřebami a děti bez nich, na děti s handicapem, nebo bez něj.“

Důkazem toho je, že jsme v minulých letech přijali žáky s tělesným postižením, a přesto, že nemáme bezbariérový přístup, školní docházku zvládla. Bylo dojemné pozorovat, jak jí spolužáci pomáhají. Přítomnost takového žáka vede ostatní k ohleduplnosti a sociálnímu citění.

V tomto školním roce k nám do 1. třídy nastoupila neslyšící holčička, o které se zmiňuje kolegyně Frantová, a musím říci, že i ve škole si holčička s pomocí asistentky pedagoga vede velmi dobře. Už v 1. třídě její spolužáci reagují na její postižení velice citlivě, což umocňuje i fakt, že mnozí s ní ještě donedávna chodili do školky.

Inkluzi tedy v naší škole nevnímáme jako alternativu a nový trend, ale jako součást přípravy všech žáků na kvalitní, šťastný a úspěšný život.“

Jak z výše uvedeného vyplývá, u nás vše funguje, jak EU a naše ministerstvo školství předpokládá. Názory na inkluzi jsou ale velmi různorodé, jedni ji schvalují, druzí ji považují za naprostý nesmysl, a je jedno, zda se jedná o rodiče, pedagogy nebo vládní činitele. Rozhodla jsem se tedy příště zeptat přímo asistentů pedagoga, jak to v praxi vypadá, když sedí v jedné lavici se svým svěřencem a stávají se spolu součástí výuky.

Hannah Bartíková



Jana Kastnerová se svými spolužáky při slavnostním vyřazení devátáků v r. 2013. Dnes studuje obor textil, výtvarka a návrh hračky na Střední škole Aloyse Klara v Praze. Foto: Hannah Bartíková



FOTBALOVÉ NADĚJE AFK



Ochotně se mnou mluvil Jiří Lain (JL), donedávna aktivní fotbalista, trenér starších žáků a otec tří synů, z nichž dva starší jsou již členy AFK a toho nejmladšího to čeká za rok. O mladší přípravce se rozhovořil trenér Dan Blažek (DB), který ještě hraje za Starou Gardu a je zálohou pro Áčko. V přípravce má už jednoho syna a druhý, kterému jsou teprve 3 roky, se těší, že bude brzy bráchu následovat.



Amatérský fotbalový klub (AFK) byl v Libčicích založen v roce 1912. V pečlivě vedené kronice se objevuje první zmínka o dorostu v r. 1927 a o žácích o něco později v r. 1937. Výchova mládeže k fotbalu má tedy v našem městě velkou tradici, což dokazuje fakt, že v současné době má AFK dokonce 4 kategorie začínajících fotbalistů: mladší příprava 5-8 let, starší příprava 8-10 let, mladší žáci 10-12 let a starší žáci 12-14 let. Rozhodla jsem se navštívit pár jejich tréninků, sledovat práci trenérů a výkony od těch nejmenších fotbalistů až po ty nejstarší. Nutno podotknout, že na hřišti vládne disciplína, děti jsou neustále v pohybu a skoro nejdou vyfotit. Názory, jak je práce trenérů náročná, co vše obnáší a proč jsou ochotni se tomu ve svém volnu věnovat, jsem získala od těch nejpovolnějších.

Jak běžný fotbalový trénink probíhá?

JL: Každý trénink zahájíme zahřátím, tzn. rozběháním, pak následuje rozcvička na prohřátí kloubů a lehké protažení svalů. Poté se trénuje technika s míčem, různé nákony až po pohybové cviky a týmovou spolupráci. Trénink většinou zakončíme fotbalkem a samozřejmě výklusem a konečným protažením.

DB: V mladší přípravce se soustředujeme na osvojení pravidel v ko-

lektivním sportu, pohyb a práci s míčem a zlepšování fyziky. Pokud možno vše pomocí hry, aby to děti bavilo. Snažíme se o to, aby si už od mala osvojily, že jsou součástí týmu a že vítězství či prohra jde vždy za celým kolektivem.

Chodí se na trénink dívat i rodiče?

JL: U starších žáků už moc ne. Na ty se spíš přijdou podívat spolužáky nebo kamarádky. V takových situacích chlapci podávají ty nejlepší výkony...

DB: Na tréninky těch mých svěřenců chodí rodiče v hojném počtu, protože se jedná o 5-6 leté děti, které doprovod rodičů potřebují. Často se mi jejich pomoc hodí např. při zavazování tkaniček, nebo když dítě zaujme třeba parník na Vltavě nebo projíždějící vlak a přestane cvičit. V tu chvíli různé zakročení matky či otce má svou váhu.

Zasahují vám rodiče do tréninku?

JL: Vždy záleží na trenérovi, jak si nastaví mantinely a pravidla. Někteří dítě potřebuje ze začátku mít větší jistotu a čeká povzbuzení od rodičů. Já osobně ale nejsem zastáncem pokřikování rodičů z laavičky. Je to pro dítě matoucí, neboť v tu chvíli neví, koho poslouchat dřív.

DB: Do našich tréninků rodiče nezasahují, ti spíše fandí, což děti, obzvláště v předškolním věku, od rodičů vyloženě vyžadují.



Dan Blažek a mladší příprava.

Co z tréninku děti vůbec nebaví a co naopak?

JL: To je individuální, někomu jde víc práce s míčem, tak má raději techniku, někdo je na tom lépe fyzicky, tak se těší, jak ostatní předběhne. Je důležité, aby děti ale bavilo pokud možno všechno. Vybraly si tento sport dobrovolně, tak by bylo dobré, aby u toho vydržely. Samozřejmě, že je to sport, tak je na místě dril, výkon a disciplína. Všeho ale s mírou.

DB: V té nejmladší kategorii jde především o udržení pozornosti. Proto se snažíme, aby byl trénink pestrý a zajímavý, což musím uznat je někdy opravdu náročné. Často si u toho představují učitelky ve školce, které mají na starosti děti mnohem více a na nesrovnatelně delší dobu, než já. Klobouk dolů.

Konají se tréninky za každého počasí?

JL: Samozřejmě, že jsme závislí na počasí, ale nejsme z cukru, takže nějaký ten lehký deštík nás z hřiště nevyžene.

DB: To platí i pro ty nejmenší, kteří nás často svou odolností překvapí.

Co v zimě?

JL: Nyní, když máme k dispozici „umělkou“ s osvětlením, můžeme trénovat venku do pozdního podzimu a začínat zas už na konci zimy. Ale tělocvičny jsme se úplně nevzdali. Jednak se trochu udržujeme i přes zimu, nabíráme fyzickou a zahrajeme si občas i nějaký ten halový turnaj.

DB: My v zimě, což je pro nás leden a únor, chodíme cvičit do sokolovny, ale jen co to trochu jde, tak také vyběhneme na umělou trávu a od dubna už jsme všichni na velkém hřišti.

Jak řešíte kázeňské prohřešky?

JL: Nevybavuji si, že bych musel řešit nějaký závažný kázeňský prohřešek. Drobnosti řeším většinou nějakými cviky navíc. Jednak si uvědomí provinění, a druhak pilují fyzickou.

DB: Občas je nutné trochu zvýšit hlas, popřípadě nařídit nějaké dřepy navíc a je zase na chvíli klid.

Zúčastňují se děti nějakých soutěží?

JL: Každý rok se přihlašujeme do soutěže dle příslušných kategorií a dostupnosti, takže vesměs hrajeme na podzim a na jaře každý týden jeden zápas. Někdy se navíc zúčastníme nějakého letního turnaje a v zimě pak nějakého halového.

DB: Soutěží i ti nejmladší, což je pro ně velkou motivací. Nezřídka se objeví slzičky, když někdo není kvůli velkému množství zájemců na zápas nominován.

Jak si libčičtí stojí?

JL: Dle mého názoru velice dobře, protože tady nejde vždy jen o umístění v nějaké tabulce, ale především o to, aby se děti hýbaly, byly na čerstvém vzduchu v kolektivu a naučily se hrát fotbal. To se

nám daří a z toho plyne má spokojenost. Tabulkové výsledky jsou už pak tou pověstnou třešničkou na dortu, která se dříve nebo později dostaví.

DB: Letos to i v těch tabulkách vypadá velice dobře, ale protože jsme teprve uprostřed jarní části celé sezony, nebudeme předbíhat.

Mají i děti klasické fotbalové dresy s logem AFK?

JL: Dresy musí mít každá věková kategorie své, a měla by mít i druhou sadu pro případ, že hosté přijedou ve stejné barvě dresů, jako mají domácí.

DB: Nejenom dresy, každá věková kategorie má své vybavení, tréninkové pomůcky, míče, připravené hřiště a zázemí.

Není to hřiště pro děti příliš velké?

JL: Velikost hřiště i počet hráčů se úměrně přizpůsobuje příslušné věkové kategorii. Přechod z mladších žáků do starších znamená i změnu velikosti hřiště z poloviny na celé, což je na výkonech dětí docela znát. Mnohdy chybí fyzická i přehled na hřišti, ale za čas si zvyknou a přizpůsobí se tomu.

DB: Mladší hráči hrají na polovičním hřišti v počtu 7+brankář.

Máme v Libčicích nějaké fotbalistky?

JL: V žácích mám jenom kluky, ale nedávno se tři dívky hlásily, že by to chtěly zkusit. Myslím, že je to ale zatím jen ve stavu testování, zda to je opravdu sport dle jejich představ.

DB: V přípravce dívky máme a nevedou si špatně.

Máte pocit, že má vaše trenérská práce smysl?

JL: Stačí se v úterý nebo ve čtvrtek v době tréninků kouknout na hřiště a odpověď je na světě. Nejen, že je hřiště plné trénujících dětí, ale je tam i spousta rodičů kolem a dalších ratolestí na dětském hřišti. Jsem si jist, že to má smysl a stojí za to obětovat tomu čas a někdy i nervy.

DB: Většina z nás se stala a stává trenéry v době, kdy s fotbalem začínají naše děti. Snad mohu mluvit i za ostatní a potvrdit, že ta naše práce má smysl. Snažíme se dětem předat své zkušenosti z fotbalu, naučit je přijímat výhry i porážky, mít úctu k soupeři, pocit zodpovědnosti za kolektiv a také si vybudovat vztah ke svému klubu, aby si, až jednou budou třeba slavnými fotbalisty, vzpomněly na své začátky v AFK Libčice nad Vltavou.

Ani nemusí být slavnými, protože, jak jsem si stihla všimnout, děti tráví na fotbale opravdu krásné chvíle, na které budou určitě rády vzpomínat. AFK má pečlivě vypracovaný tréninkový plán, na hřišti panuje pořádek, disciplína a každý tam má své místo. To jen já jsem se jim tam všude motala do cesty s foťákem a málem jsem i já schytala nějaké ty dřepy navíc...

Text a foto: **Hannah Bartíková**



Jiří Lain a starší žáci.



POSTŘEHY ODJINUD

Trochu jsem váhal, jak se s vámi podělit o své poznatky z měsíčního pobytu v Austrálii. Volil jsem mezi encyklopedií a osobními zážitky. Nakonec zvítězila druhá varianta, protože jakékoliv údaje o tomto kontinentu můžete lehce získat na příslušných webových stránkách.

Takže jsem odletěl se společníkem Jaroslavem 5. dubna 2016 z letiště Václava Havla a do Canberrý, hlavního města Austrálie, jsme přiletěli 7. dubna ve 14:30 hodin, kde nás očekával můj přítel a spoluzák ze střední školy Luděk. Poznali jsme se okamžitě, což mě potěšilo, ale pak mi došlo, že to nebylo tím, že bychom se za 50 let, kdy jsme se neviděli, vůbec nezměnili, ale protože nikdo jiný z letadla nevystupoval...

Přítel Luděk nás společně se svými syny Johnem a Phillipem uvítal ve své rezidenci, která je umístěna v malebném eukalyptovém háji plném exotického ptactva a samozřejmě klokanů, o kterých se krátce zmíním později.

Ještě před odletem jsem hledal na internetu jaké je typické australské jídlo, ale marně. Zjistil jsem však, že společným jmenovatelem přípravy řady jídel je barbecue, což tam umí připravit opravdu chutně. Takže první večer bylo samozřejmě barbecue, při jehož konzumování jsme sestavovali organizační plán našeho pobytu na kontinentu. Ještě ten večer následovala prohlídka Canberrý a seznámení se s ruchem velkoměsta, kde výškové budovy jsou zcela výjimečné. Poté jsme navštívili vojenský památník, kde občané Austrálie resp. Canberrý důstojně uctívají svoje padlé ve všech bojích, kterých se Australané kdy účastnili.

Druhý den ráno jsme po báječné snídani opustili Canberrý a v Novém jižním Welsu (NSW) jsme se vydali do buše směr Bogan Gate, kde jsme na farmě o velikosti téměř Středočeského kraje prožili to, o čem se říká, kdo nebyl v buši, nebyl v Austrálii. Musím ještě poznamenat, že v dubnu je v Austrálii podzim, takže jsme tam zažili teploty jen do 30 stupňů, v létě by to byly čtyřicítka.

Předtím, než nás pustili do buše, jsme museli projít školením, jak se v ní chovat. Jednodušší by bylo, kdyby nám řekli, co tam jedovaté není. Jasná instrukce tedy zněla - na nic nesahat, nic neochutnávat, do hadů neštouchat a pavouky nesbírat. Ale jedno jedovaté přeci jen nebylo. Byly to nám dobře známé jedlé houby ryzce, které manželka Luďka umí výborně zavařovat a servírovat ještě k lepšímu jídlu, k čemuž jsou potřeba vejčeka. Stačí pro ně zajet k nejbližšímu sousedovi, který bydlí od farmy jen 20 km. Zdá se vám to daleko? Ani ne, když uvážíme, že počet obyvatel na jeden čtverečný kilometr je tak 3 osoby z celkového počtu cca 22 milionů obyvatel.

Byli jsme na farmě, tak mě samozřejmě zajímala fauna. Když vynechám každodenní nálety papoušků všeho druhu a všech barev, které vše, nač přijdou, úspěšně zlikvidují, tak moji pozornost upoutali především klokan. Na tyto vačnatce, kteří dosahují výšky přes dva metry a váhy i 90 kg, jsem narážel na každém kroku. Někdy jsem se z ničeho nic ocitl uprostřed tlupy, která čítala 20 i více kusů. Protože jsem však v hodinách zoologie dával pozor, ujišťoval jsem se, že klokan jsou přeci býložravci a že mně tudíž žádné nebezpečí nehrozí. Můj klid ale záhy vzal za své, neboť jsme narazili na velmi jedovatého hada Blue Bellied Black Snake. S hady tam nejsou žádné žerty. V Austrálii totiž žije 21 druhů nejedovatějších hadů z celkového počtu 25 na světě. Proto jsem poučení nesbírat nic ze země bral velmi vážně a věnoval se maximálně tak mravencům, kde riziko ublížení na zdraví bylo minimální.

Po týdnu života na farmě jsme zatoužili po lidské společnosti, a tak jsme jeli do nejbližšího hostince - jak jinak než na pivo. Dobře chlazené, v poctivé míře za pět poctivých australských dolarů.

Velkou změnou pro nás byla cesta a pobyt u moře. Tisíce kilometrů pláží s velejenným pískem a krásným Tasmánským mořem, kde byla radost si zaplavat. No radost - jediné snad pro otužilce. Cestou jsme na silnicích míjeli tzv. šedivé nomády, což je trochu hanlivá přezdívka pro seniory, kteří si nedovedou svůj život představit bez velkého auta a ještě většího obytného přívěsu, pokud nemají přímo obytné auto. Brázdí Austrálii sem tam a brzdí provoz na nádherných silnicích, kde občas zahlédnete i ostatky sraženého klokana.

Když jsme u těch silnic, tak připomínám, že se v Austrálii jezdí vlevo, a že jsou tam přesně stanoveny rychlostní limity, které, svete div se, řidi-



či dodržují jak v osadách, tak na silnicích všech tříd, přestože tam téměř neexistují kontrolní stanoviště měření rychlosti. Policistu jsem po ujetí cca 3 000 km viděl pouze jednoho, dopravní nehodu žádnou. Tak nevím, jestli naše prevence, která spočívá v neustálých kontrolách řidičů aut, kol a chodců, se nemíjí účinkem, když přes všechna přijatá opatření každý rok zemře na našich silnicích více jak 600 osob.

Jsem myslivec, a tak mě zajímalo, jak je to s myslivostí u našich protinožců. V některých ohledech úplně jinak. Například, zatímco my považujeme lišku za škodnou a její rozmnožování tlumíme, tak v Austrálii se liška nestřílí. Je považována za jakousi zdravotní policii, neboť pomáhá snižovat stavy přemnožených králíků a zajíců.

Závěrem pobytu jsme navštívili národní park, kde je soustředěna veškerá flora a fauna tohoto krásného, ale nám opravdu vzdáleného kontinentu, neboť abyste se tam dostali, musíte překonat 14 203 km, což znamená 18 hodin čistého letu bez mezipřistání.

JUDr. Petr Miňovský



Sbor dobrovolných hasičů v Libčicích nad Vltavou

si Vás dovoluje pozvat na
soutěž v požárním sportu

O POHÁR STAROSTY MĚSTA LIBČICE NAD VLTAVOU

která se bude konat

v sobotu 11. 6. 2016 od 10.00 hodin

na „volném prostranství u řeky“ v Libčicích nad Vltavou

Na setkání s Vámi se za SDH Libčice těší
Vladimír Čmelík
starosta SDH Libčice nad Vltavou



HLAVNĚ ZDRAVÍ

Dnešní populace je proslulá tím, že má mnohem méně pohybu, než kdy dříve. Vše začíná v mládí v době, kdy je člověk ještě tvárný a učí se všemožným jak správným tak špatným návykům. Významnou roli v tomto období hrají rodiče, kteří udávají směr, jakým se jejich děti budou ubírat. Ráda vzpomínám na chvílky, jak mi táta s dědou vyprávěli o svém dětství, kdy celý den od rána do večera pobíhali venku, lezli po stromech a toulali se přírodou, kde prošoupali nejedny tenisky. V tehdejší době byl životní styl zcela jiný a odlišný. Lidé měli zaměstnání spíše manuální než sedavé, tím pádem se mnohem více hýbali a neřešili tak problémy s obezitou a dalšími problémy pohybového aparátu. Samozřejmě většinový podíl na celkovém vzhledu člověka má strava, a to kolem 70 %. Dříve nebyla k dispozici taková kvanta chemicky upravených a průmyslově zpracovaných potravin. Současnost se posouvá v mnohém dopředu, především v technologii. Běžným faktem je, že čím dál víc dětí prosedí své mládí u počítačů, tabletů či televizí. Po školní výuce nepobíhají venku, nelezou po stromech, ale spíš tráví svůj volný čas na gauči s brambůrkami a mobilem v ruce. Ale jak je to možné? Vždyť to vidí u rodičů, kteří tráví většinu svého času sezením v práci u počítače a doma u televize. Pak mají nejčastěji problémy s krční páteří a bolavými zády. Ti jsou pak rádi, že se můžou natáhnout na pohovku a dát si nohy nahoru. Už vůbec neřeší, co jedí, ještě aby mysleli po tak náročném dni na skladbu jídla, to už by z toho života přeci nic neměli...

A tak je na každém z nás, jak se k tomu životu postavíme. Pokud má člověk sedavé zaměstnání, musí nějak kompenzovat to zdlouhavé sezení. Nejlepším pomocníkem přímo na pracovišti je velký nafukovací míč, který lze během pracovní doby párkrát vyměnit za klasickou židli. Další fajn pomůckou je malý nafukovací míč (overball), který si lze dát mezi opěradlo a židli nebo pod hýždě a aspoň 15 minut několikrát během pracovní doby to vydržet, protože takové opatření dokáže podpořit správný sed. Poslední vychytávkou je balanční čůčka, která lze využít stejně jako overball, k tomu navíc ji lze dát i pod chodidla a příjemně si je namasírovat.

Důležitou součástí života je i pohyb, který by měl být pravidelný, minimálně z hlediska hubnutí 3x v týdnu po hodině. Stačí i obyčejná rychlá chůze, od deseti tisíc kroků za den se začíná hubnout.

V neposlední řadě je důležitá strava, spíše nejdůležitější, neboť má za následek celkový zdravotní stav, ale i fyzický vzhled. Důležité je, aby byla pestrá, rozmanitá a vyvážená. Dobré je si stravu rozdělit do 5 – 6 jídel denně, tři jídla hlavní a dvě až tři svačiny. Odpoledne je pak pro běžnou populaci optimální vyhybat se zvýšenému příjmu sacharidů. Tohle všechno je super, ale nejdůležitější je být v psychické pohodě. To se sice lehce řekne, ale hůře provede. Pokud je člověk ve stresu, pak se může snažit sebevíc, ale kýžených výsledků nedosáhne. Lepší je se zamyslet, srovnat si priority a něco s tím udělat. Žijeme jen jednou, tak ať to stojí za to.

Veronika Jandová



Jak na život



KDYŽ DOJDE NA ROZVOD, závěrečný díl

Před námi je nejkrásnější část roku – léto. Je čas rozloučit se s rozvodovou sérií a obrátit pozornost k veselějším tématům. Ráda bych ale ještě na závěr shrnula několik nejdůležitějších principů slušného a kultivovaného rozvodu:

1. Vztah je třeba ukončit, nestačí jen odejít. Jelikož partnerský vztah vzniká mezi dvěma jedinci, musí být stejným počtem účastníků také skončen. K tomu je zapotřebí dialogu a spolupráce, ideálně už při rozhodování, zda spolu nebo zvlášť. Rozhodnout se sám a na vlastní pěst opustit společnou domácnost ze dne na den, nebo vyměnit zámky, není dobré řešení a téměř jistě vyvolá nepřijemnou protireakci.
2. V partnerském vztahu leží vina za jeho rozpad velmi zřídka na jednom z partnerů. Rozchod je obvykle vyústěním mnoha jevů, které se nedají zpětně ani samotnými partnery nalézt a pojmenovat. Určitě nelze přenášet veškerou odpovědnost jen na toho, kdo ze vztahu jako první odešel a toho, kdo zůstal, litovat jako oběť. Při většině rozchodů se však tito rádoby nevinní partneři dovolávají uplatnění své role oběti při dělení majetku nebo rozhodování o svěření dětí do péče. Pro klid všech zúčastněných je určitě dobré dohodnout si jiné principy vypořádání, než na základě viny či neviny, např. aby měli oba bydlení, měli zajištěny běžné potřeby a byli schopni samostatného života.
3. Už při rozhodování, zda vztah ukončit, by si měli partneři uvědomit, že po rozchodu bude všechno jinak. Rozchod je drahá záležitost, a je třeba

si uvědomit, že oba přijdou o část svého materiálního pohodlí. Živit dvě domácnosti je dražší, než mít jednu společnou, takže se oba budou muset určitě uskromnit. Ženy bývají často překvapené, jak se otcové jejich dětí aktivně chápou své role po rozvodu, když před ním o své ratolesti sotva zakopli. Když spolu muž a žena žijí společně, děti je vnímají jako jeden celek, i když je jeden rodič celé dny v práci a druhý doma. Pokud žijí každý zvlášť, potřebují oba rodiče na vztahu s dětmi daleko více pracovat, aby je děti vnímaly tak vyvážené jako v době společného soužití.

4. Při prvních projevech sporu je lepší vyhledat společně pomoc terapeuta nebo mediátora, nikoli se obracet ihned na advokáta a řešit věc soudně. Dokud mají rodiče nezletilé děti, budou se muset až do jejich zletilosti neustále společně rozhodovat o podstatných věcech výchovy a čím dříve najdou způsob, jak to učinit, tím lépe. Soudy tady nejsou primárně k tomu, aby rozhodovaly, jak si mají rodiče po rozvodu uspořádat vztahy k dětem. Rodiče toho vědí o svých dětech daleko více než soudci nebo sociálka. Proto také zákon stanoví, že soud rozhoduje až tehdy, když se rodiče nedohodnou.

Na úplný závěr této série tedy opakují, že je dobré využít šance rozhodovat o dítěti v kruhu rodinném, lidmi, kteří dítě milují. Svěřit rozhodnutí instituci, která věc rozsekne chladně a tvrdě, považují až za nejzastší řešení.

Mgr. Michaela Kopalová, rodinná mediátorka

SOKOLSKÉ ZÁVODY VŠESTRANNOSTI

Závod všestrannosti je tradiční sokolský jedenáctiboj (pro děti desetiboj) probíhající nyní znovu jak v župách, tak jako republikové finále ČOS v plavání, šplhu, gymnastice a atletice. Jedná se o velmi náročný přebor. Příprava žactva na takový desetiboj a dorostenců/mužů na jedenáctiboj trvá minimálně dva až tři roky. Je to prověrka vůle, síly, obratnosti a vytrvalosti. Takové závody mohou absolvovat jen ti nejlepší.

Závodní disciplíny se dělí podle věku a pohlaví závodníků takto:

Gymnastika muži: akrobacie, kruhy, bradla, hrazda, přeskok.

Atletika muži: koule, sprint, skok do dálky, běh na 1 500 m.

Gymnastika žáci: akrobacie, kruhy, hrazda, přeskok a plavání.

Gymnastika žákyně: akrobacie s hudbou, přeskok, hrazda, lavička nebo kladina podle věku, šplh a plavání.

Atletika žáci a žákyně: hod kriketovým míčkem, skok do dálky, běh na 50 m, běh na 300 m.

V sobotu 14. 5. se v Příbrami uskutečnilo druhé kolo přeboru župy Jungmannovy ve všestrannosti, šplhu a atletice. Ze Sokola Libčice se zúčastnilo 6 žáků a 3 žákyně, 1 muž a tři rozhodčí.

Druhého kola se zúčastnilo celkem 38 žáků v různých věkových kategoriích, 14 mužů a přes 150 děvčat včetně dorostenek a žen. Byl to dlouhý a náročný závod pro všechny zúčastněné a i tentokrát byla naše výprava úspěšná. Všem k jejich výkonům gratulujeme:

MUŽI:

• Karel Janda: 3. místo v atletice, 1. místo ve šplhu, celkově 3. místo a postup do republikového finále.

ŽÁCI:

- Vojta Kolář: 2. místo/atletika, 7. místo/šplh
- Dan Kruliš: 8.-9. místo/atletika, 6. místo/šplh
- Dan Garaj: 26. místo/atletika, 20. místo/šplh
- Patrik Blahota: 31. místo/atletika, 16. místo/šplh

Kategorie předškoláků neexistuje, a tak naši dva pětiletí borci bojovali v kategorii žáků a vedli si na svém prvním závodě v konkurenci 40 starších závodníků skvěle:

- Petr Kolář: 24.-25./atletika, 17. místo/šplh
- Matěj Křenek: 30. místo/atletika, 20. místo/šplh

ŽÁKYNĚ:

- Adéla Houšková: 3. místo/atletika, 3. místo šplh
- Nikola Bezděková: 7. místo/atletika, 6. místo/šplh
- Natálie Hudáčková: 13. místo/atletika, 10. místo/šplh

Co dodat? Všichni naši svěřenci vyhráli už tím, že se závodů zúčastnili a se ctí reprezentovali svůj oddíl i naše město. Konkurence byla velká, závod náročný a dlouhý, a když uvážíme, že se mnozí takové

akce zúčastnili poprvé v životě, vedli si skvěle. Jejich čerstvé zážitky a dobré výsledky, na které jsou právem pyšní, jsou dobrou motivací i pro ostatní, kteří se na takový závod teprve připravují. Rádi bychom je v příštím roce přihlásili na celý desetiboj, tedy včetně gymnastických disciplín, což zvládnou skutečně jen ti nejlepší.

Trénovat budeme však se všemi, kteří k nám přijdou. Často se stává, že po prvních nesmělých krůčcích se dítě „rozcvičí“ a dělá radost nám a především sám sobě. Je jen škoda, že řada žáků chodí pravidelně trénovat jen přes zimu a na jaře nám utečou, většinou na fotbal. Nic proti fotbalu, ale stejně tak jako v jiných sportech jedině pravidelný a systematický trénink přináší výsledky. U všestrannosti to platí obzvláště, neboť cvičenec musí zvládnout širokou škálu dovedností a různorodých disciplín. Jestliže však dítě půl sezony vynechá, je pak pro něj obtížné na předchozí výsledky navázat, často pak spíše ve svém výkonu stagnuje a na desetiboj se nestihne připravit.

Přesto ale máme několik vytrvalců, které všestrannost chytila. Jsou to právě ti, kteří se umísťují na předních příčkách a jsou pro ostatní vzorem. Těší nás, že k nám někteří dokonce dojíždějí z okolních obcí. Máme např. 3 chlapce z Kralup, dva z Přílepe a jednu dívku z Úholiček.

Jako je tomu snad ve všech sportech, chybí i nám dorost, což je velká škoda. Mrzí nás obzvláště, když coby žáci a žákyně překonají obtížné začátky a pak v době, kdy by mohli zvládnout náročnější cvičení, toho nechají.

Začít se dá kdykoli, takže uvítáme starší žáky, dorostence i dívky. Přijďte mezi nás, získáte sílu, obratnost a vytrvalost a navíc tento druh sportu v kombinaci se šplhem formuje větší svalnatou postavu u chlapců a štíhlou sportovní postavu u děvčat.

Jarda Novák, náčelník



Adéla Houšková při tréninku.

Foto: Hannah Bartíková

Mgr. Alena Vídeňská
Osobní fitness trenér
Trenér na doma

Tif.: 775 365 080
E-mail: alena.videnska1@seznam.cz
Web: videnskafitness trener.webnode.cz
FB: Alena Vídeňská - Fitness trenér

JAK SPRÁVNĚ CVIČIT

Mnozí si tuto otázku často pokládají zvláště poté, co je při přetížení začne bolet loket, rameno, nebo v horším případě se jim zablokuje některá část těla. Správné cvičení je souhra mnoha faktorů, které by neměly být opomíjeny. Ať už se jedná o dýchání, postavení těla nebo počet opakování a velikost zátěže. V dnešní době člověk často zapomíná na jeho přirozený pohyb, což jsou vedle chůze i další pohyby lidského těla, které jsme se učili od našeho narození, ale bohužel naším sedavým způsobem života vymizely a dnes je nejsme schopni zvládnout. Proto nezapomínejme na přirozenost – chodme co nejvíce pěšky, vyšlápněme si schody, dřepujme, dobíhejme tramvaj a jednoduše vyhledávejme jakýkoliv pohyb, který nám dokáže vykompenzovat náš, bohužel, moderní pohodlný styl života. Pokud si nevíte rady jak začít, osobní trenér vás tyto základy naučí.

Mgr. Alena Vídeňská

AFK LIBČICE

o
MĚSTO LIBČICE NAD VLTAVOU

POŘÁDÁ DNE 2. 7. 2016 od 14:00

1. ročník sportovně gulášového odpoledne

Soutěž vaření kotlíkového guláše
Pro návštěvníky pivní, míčové a ostatní soutěže

Vyhodnocení nejlepšího kotlíkového guláše v 17:30.
K POSLECHU ZAHRAJE SKUPINA **RUMTORÁD**

PŘIHLÁŠKY: do 25. 6. 2016

Hlavní pořadatel za AFK Libčice

Zdeněk Sedlák, tel: 724 107 879

za Město Libčice n/Vlt. Jiří Lain, tel: 02 388 845

za SDH Letky Petr Veszelei, tel: 724 226 331

VÝZVA

Někdo nám na pozemku parc. č. 618/4,
katastrální území Letky,
pokácel 4 stromy.

Prosíme všechny, kteří disponují nějakou informací
o této události,
aby nám zavolali na číslo 773 127 724.
Finanční odměna zajištěna.



LÉTO VE MĚSTĚ

Volný čas, to není jen tak nějaké poflakování se. Jako pojem ho vymezil už starořecký myslitel Aristoteles. Jde-li o volný čas dětí v době letních prázdnin, kdy je ho daleko více než během školního roku, hraje velkou úlohu jeho náplň. Jednou z možností pro rodiče i jejich ratolesti jsou příměstské tábory.

Ty hrají pro městské děti významnou roli. Výhodou táborů takzvaně při městě je, že se dítě každý den vrací do domácího prostředí. Nabídka je v současné době opravdu široká, a tak jak říká psycholog Jeroným Klimeš: „Při výběru je důležitá kvalita a náplň programu. Potom takový tábor, který je vzdělávací a rozmanitý, může být pro dítě lepší než dovolená na Mallorce, kde se od rána do večera dítě jen válí na pláži.“

Jeho slova potvrzuje i Petr Nový, ředitel společnosti CK Robinson, která pořádá pražské příměstské tábory v Dejvicích, Suchdole a na dalších místech v Praze a okolí: „Naší prioritou je, aby děti nabraly nové zážitky i zkušenosti, a i ve chvíli oddechu neměly jedinou vteřinu, kdy by se nudily. Letošním tématem našich „příměšťáků“ jsou superhrdinové. Děti se mohou těšit na program nabitý různými experimenty, výlety, hrami, sportováním a zábavou. Mimo jiné převádíme i oblíbenou počítačovou hru Minecraft do reálného prostředí. Zvedneme tak i velmi pasivní děti od počítačů, pořádně jim protáhneme tělo a roztočíme mozkové závity, což je jedním z hlavních pilířů zážitkové pedagogiky, jejímiž přístupy se řídíme.“ **Saša Karfíková**

CK Robinson



**Příměstský tábor
Robinson v Suchdole**

Rezervujte co nejdříve!
www.ckrobinson.cz

Bohnice – Máslovice

v sobotu 16. července 2016

7. ročník pohodového závodu na kánoích, kajacích i jiných plavidlech z Bohnic do Máslovic

Možná je i zkrácená trasa Klecánky – Máslovice (pouze s vlastní lodí).

Start lodí ve 13 hodin v Bohnicích, ve 14 hodin v Klecánkách.

V cíli ocenění všech posádek, občerstvení, hudba.

Možnost zapůjčení lodě (kanoé, raft).

Formulář přihlášky najdete na www.maslovice.cz.

Přihlášku zašlete mailem nebo poštou na OÚ Máslovice nejpozději do 1. 7.!!!

Dotazy směrujte na ou@maslovice.cz nebo na tel: 724 191 246.

NABÍDKA PRÁCE



Bezpečnostní agentura USIR přijme pracovníky na ostrahu areálu v Libčicích nad Vltavou.

Práce v uniformě vhodná pro pracovníky s částečným i plným invalidním důchodem. Praxe a osvědčení výhodou.

**VOLEJTE PO-PÁ OD 08:00 DO 14:00
NA TEL: 702 027 911.**



RIZIKOVÉ KÁCENÍ
www.rizikovekacenipraha.cz

Filip Jarušek

Zahradní 214, Libčice nad Vltavou

tel.: 606 567 274

e-mail: info@rizikovekacenipraha.cz

IČO: 74771108

KOUPÁK CUP

2. ČERVENEC

V 8:00

LIBČICKÁ

PLOVÁRNA



Náš tradiční

6. ročník turnaje

v malé kopané

o poháry

a věcné ceny.

Turnaj: 8-12 týmů,

2 skupiny, 4+1

Startovné: 150/osoba

(jídlo, pití

+ vstup na koupaliště)

Sponzoři:

Restaurace Saigon,

Město Libčice



LÉTO S KERAMIKOU

příměstský tábor v Libčicích nad Vltavou

11.-15.7.2016

Pro děti 6 až 12 let, starší děti po domluvě.

Denně 8.30 až 17.00 hodin.

DOPOLEDNE keramická tvorba v ateliéru Pod Saharou.

OBĚD a chvíle klidové zábavy.

ODPOLEDNE hry v lese, výlety do blízkého okolí,
na výstavu keramiky, podle počasí koupání.

Je možné domluvit jen dopolední program s keramikou.

**Cena za celý týden 1 900 Kč – zahrnuje teplé obědy,
materiál a výpaly v keramické peci.**

Jen dopolední keramika bez oběda: 1 400 Kč za celý týden.

Na tábor je třeba se předem přihlásit.

Telefon: 775 254 312, e-mail: katka@ateliersahara.cz.

Adresa: Pod Saharou 714, Libčice nad Vltavou.

Další info o ateliéru na www.ateliersahara.cz.



fincentrum®



**STAŇTE SE
MANAŽEREM
OBCHODNÍHO
TÝMU!**

Náplň práce:

- sestavení vhodného obchodního týmu finančních poradců
- výběr uchazečů, jejich zapracování, školení a podpora

Požadujeme:

- minimálně středněškolské vzdělání zakončené maturitou
- čistý trestní rejstřík
- počítačová gramotnost
- komunikativní dovednosti
- cílevědomost
- samostatnost
- organizační schopnosti
- prodejní a manažerské zkušenosti výhodou
- řidičský průkaz skupiny B výhodou

Nabízíme:

- nově získané zkušenosti v oblasti finančního poradenství
- rychlý profesní růst
- možnost tvorby a vedení vlastního týmu
- nadprůměrné ohodnocení a benefity
- časovou flexibilitu
- vzdělávání a know how společnosti Fincentrum a.s.

ONDŘEJ VESZELEI

ondrej.veszelei@fincentrum.com

+420 731 523 748

www.fincentrum.com

BAREVNÝ TISK
2,50 Kč/A4

AKCE

Cena bez DPH



Brandejsovo náměstí 1219/1 | Praha-Suchbát
tel. 220 920 621 | obchod@powerprint.cz
otevírací doba po-čt 8-18 (pá do 17 hodin)

Platí od 100 ks A4
Dodání 3 pracovní dny

powerprint

Měsíčník Libčické noviny vydává MěÚ, nám. Svobody 90, 252 66 Libčice nad Vltavou, www.libcice.cz, podatelna@libcice.cz, IČ: 00241407, evid. č. MK: ČRE 1222.

Šéfredaktorka: Hannah Bartíková (hannah.bartikova@hbart.cz). Redakční rada: Ing. Jiří Slanina, Bc. Jiří Sochor, Ing. Vladimír Urbánek.

Ilustrace: Jiří Tyller. Za jazykovou správnost zodpovídá: Hana Tyllerová. Grafické zpracování: Ondřej Pellar - Studio Klika. Tisk: Tiskárna Libertas a. s. Praha. Redakce si vyhrazuje právo texty redakčně upravovat, popřípadě krátit. Uveřejněné příspěvky nemusí nutně vyjadřovat názory redakční rady a za jejich obsahovou správnost zodpovídají podepsaní autoři. Náklad 1500 ks, zdarma, roznáška prostřednictvím České pošty do všech libčických domácností. Uzávěrka pro příjem příspěvků vždy k 15. dni v měsíci.



www.autohouser.cz



PNEUSERVIS

Přílepská 1233 Roztoky

Prodej pneumatik a disků všech značek, typů a rozměrů. Auto, moto, nákladní, stavební, hobby, speciální. Provádíme odbornou montáž a opravy pneu na nejmodernějších strojích s nejmodernějšími technologiemi. Odborná konzultace při výběru nabízeného zboží. Nabízíme uskladnění i kompletních sad kol a jejich servis. Prodej příslušenství. Přímé zastoupení prémiových značek pneumatik a disků.

KONTAKT:

Lumír Novotný, 774 151 334,
lumir.novotny@autohouser.cz
Bohumil Houser, 731 151 341,
PRODEJ A SERVIS, 220 911 128,



AUTOSERVIS

Přílepská 1707 Roztoky

Zajistíme pro vás STK včetně měření EMISÍ. Opravy vozů všech značek. Mechanické opravy, autoelektrika, servisní prohlídky po najetých kilometrech, výměny olejů, diagnostika, výměny čelních i ostatních skel, servis klimatizace a dezinfekce ozonem, montáž příslušenství a zabezpečení vozů, opravy brzd, výměny výfuků, opravy podvozků, výměny tlumičů pérování a další. Zajistíme pro vás opravu havarovaného vozu včetně kompletního zastupování v jednání s pojišťovnou. Seřídíme geometrii vašeho vozu na nejmodernějším 3D zařízení. Zapůjčení náhradního vozu.

KONTAKT:

Josef Čížkovský, 731 151 334
Miroslav Vejhora, 731 862 462
STK EMISE, 233 910 042
servis@autohouser.cz



AUTODÍLY

Přílepská 1233 Roztoky

Velkoobchod a maloobchod. Prodáváme široký sortiment náhradních dílů na většinu automobilů ve spolupráci se značkovými i neznačkovými dodavateli. Naši hlavní dodavatelé jsou: AŠ FINANCIAL, AUTO KELLY, APM, ACI, ELIT, INTER CARS, MG PARTS, SPEI SERVIS, STAHLGRUBER, STUALARM a další. Po dohodě zajistíme i originální náhradní díly. Samozřejmostí je dovoz až do vaší dílny.

KONTAKT:

Martin Franc, 739 465 534,
martin.franc@autohouser.cz
Tomáš Kukelka, 731 151 337
Jaroslav Konečný, 731 151 343



DROP
THE HOUSE
OPEN AIR

SOBOTA 25.ČERVNA
LIBČICKÁ NÁPLAVKA

PROGRAM OD 14:00 | 7 DJ'S | HOUSE MUSIC
SRAZ UPRAVENÝCH AUT | FLYBOARDING

robert chochola **ENVYFEIN**

ALEŠ MATOUŠEK **NICK HRDIN** **THE ANIMAL PRINT**

JACKO **LADIS**

Vstupné na místě 150,-
#dth2016

f Drop the house Open Air drop_the_house_open_air

